

Sygn. akt III Cz 1341/17

POSTANOWIENIE

Dnia 18 października 2017 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący-Sędzia: SO Tomasz Pawlik

Sędziowie: SO Leszek Dąbek (spr.)

SR del. Ewa Buczek - Fidyka

po rozpoznaniu w dniu 18 października 2017 r. w Gliwicach na posiedzeniu niejawnym sprawy egzekucyjnej z wniosku wierzyciela (...) Banku (...) (...) w K.

przeciwko dłużnikowi J. R. (R.)

o świadczenie pieniężne

w przedmiocie skargi dłużnika na postanowienie Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Raciborzu S. K. (1) z dnia 11 maja 2016r. w sprawie o sygn. Km 1045/14

na skutek zażalenia dłużnika

na rozstrzygnięcie zawarte w punkcie 1 postanowienia Sądu Rejonowego w Zabrze

z dnia 19 grudnia 2016 r., sygn. akt VIII Co 1584/16

postanawia:

1. **oddalić zażalenie;**

2. **oddalić wnioszek wierzyciela o zasądzenie na jego rzecz od dłużnika zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.**

SSR del. Ewa Buczek – Fidyka SSO Tomasz Pawlik SSO Leszek Dąbek

Sygn. akt III Cz 1341/17

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Zabrze w punkcie 1 postanowienia z dnia 19 12 2016r. oddalił skargę dłużnika J. R. na rozstrzygnięcia zawarte

w punktach 3, 4 i 5 postanowienia Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Raciborzu –S. K. (2) z dnia 11 05 2016r. wydanego w spr-awie o sygn. akt Km 1045/14, uznając, że wobec umorzenia na wnioszek dłużnika postępowania egzekucyjnego na mocy regulacji art. 823 k.p.c., Komornik słusznie pobrał od dłużnika – w oparciu o regulacje art. 49 ust. 2 ustawy z dnia 29 08 1997r. o komornikach sądowych i egzekucji (Dz.U. z 2015r. poz. 790 j.t.) - opłatę egzekucyjną w wysokości 5% wartości świadczenia pozostającego do wyegzekwo-wania.

Orzeczenie, zaskarżył **dłużnik J. R.**, który wnosił o jego zmianę przez uwzględnienie skarg.

Zarzucał, że przy ferowaniu rozstrzygnięcia naruszono regulację art. 49 ust. 2 ustawy z dnia 29 08 1997r. o komornikach sądowych i egzekucji (Dz.U. z 2015r. poz. 790 j.t.) poprzez jej błędną wykładnię i niewłaściwe

zastosowanie poprzez wadliwe przyjęcie, że Komornik w sposób prawidłowy ustalił opłatę stosunkową, podczas gdy strony poza prowadzonym postępowaniem egzekucyjnym zawarły ugodę, której przedmiotem była spłata zadłużenia.

Sąd Odwoławczy zważył co następuje:

Do ustalenia przez Komornika kosztów postępowania egzekucyjnych doszło na skutek wcześniejszego umorzenia postępowania egzekucyjnego z mocy dawnej regulacji art. 823 k.p.c. w konsekwencji czego podstawę prawną

dla ustalenia opłaty egzekucyjnej stanowi wskazana w postanowieniu Komornika regulacja art. 49 ust. 1 ustawy o komornikach sądowych i egzekucji w wysokości 5% wartości świadczenia pozostałego do wyegzekwowania.

Jej wysokość nie została w sposób skuteczny zakwestionowana

przez skarżącego (skarżący kwestionował w skardze oraz w zażaleniu samą zasadność obciążenia go przez Komornika obowiązkiem ponoszenia kosztów postępowania egzekucyjnego).

Przywoływany w skardze i zażaleniu fakt realizowania przez skarżącego poza prowadzonym postępowaniem egzekucyjnym ugody zawartej z wierzycielem – co należy podkreślić nie został on przez niego w żaden sposób wykazany, więcej nie został nawet uprawdopodobniony – sam w sobie nie niweczy obowiązku komornika prowadzenia egzekucji (może on jedynie stanowić podstawę do wystąpienia przez niego z powództwem o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności w oparciu o regulację art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c.,

a następnie po uzyskaniu korzystnego orzeczenia sądu do wystąpienia do komornika z wnioskiem o umorzenie postępowania egzekucyjnego w oparciu o regulację art. 825 pkt 2 k.p.c. z czym w materiale sprawy nie mamy do czynienia).

Z tej przyczyny okoliczność ta nie ma wpływu na ocenę zasadności zaskarżonego rozstrzygnięcia o oddaleniu skargi.

Znalazło to prawidłowe odzwierciedlenie w zaskarżonym orzeczeniu

i zażalenie jest bezzasadne w rozumieniu regulacji art. 385 k.p.c. w związku

z art. 397 § 2 zd. 1 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c., co z jej mocy prowadziło do jego oddalenia.

Resumując zaskarżone rozstrzygnięcie jest prawidłowe dlatego zażalenie dłużnika jako bezzasadne oddalono na mocy regulacji art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 zd. 1 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c.

Wniosek wierzyciela o zasądzenie na jego rzecz od dłużnika zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego oddalono, gdyż w toku tego postępowania nie poniósł on żadnych kosztów postępowania podlegających rozliczeniu.

SSR de. Ewa Buczek-Fidyka SSO Tomasz Pawlik SSO Leszek Dąbek